

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 27. Ecclesia Normanniæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

se nunquam Sæcularium colloquio ita in-
teresse, quin aliquid de consueto sibi
modo vivendi deperderet, & prandia,
quæ ipsis parari honestas posceret, ma-
gno impendio monasterio stare. Tanta
solicitudine rem familiarem curabat, ut
a quibusdam avaritiæ argueretur, quam-
vis ad eam augendam nulla unquam ar-
te illicita uteretur. Diu in pane &
aqua quotidie jejunavit. Sed videns Ab-
bas, quod tantus rigor ejus valetudinem
pessumdaret, præcepit, ut non nisi bis in
anno jejunaret, nempe in Quadragesi-
ma, & illo tempore, quod Festum Na-
tivitatis Domini præcedebat; quod ve-
ro jejunium decima tertia Septembris
inchoabatur. Præter Abbatiæ Gor-
ziensem Adalbero Episcopus etiam Mo-
nasteria S. Clementis & S. Anulphi in ci-
vitate Metensi reformavit.

§. XXVII.

Ecclesia Normanniæ.

Necdum Religio Christiana in Norman-
norum animis ita locum invenerat,
ut nulli inter ipsos Pagani darentur. Du-
ce eorum Guilielmo, cui longus gladius
cognomentum dedit, ab Arnulpho Flan-
driæ Comite per insidias interfecto anno
943. Hugo Magnus (*), Dux Franciæ, sæ-
pe

(*) Idem sine dubio, qui Comes Parisiensis
dictus.

Sæculum X.
A.C. 943.

n. 92.

1111111111
1111111111
1111111111
1111111111
1111111111

Sæculum X.
A. C. 943.

pe cum Normannis Franciam laceffentibus, aut ad infidelitatem revertentibus, conflixit, magna aliquando pedestris agminis sui clade. Civitatem tamen Ebroicensem, Paganis ringentibus, a Christianis civibus adjutus cepit. Interim Rex Franciæ Ludovicus Transmarinus Rotomagum versus ducto exercitu pugnam iniit cum Tormundo Normanno Apostata, qui ceteros, ipsumque Richardum juvenem Guilielmi filium ad Idololatriam reducere conabatur, & in caput Regis Franciæ cum quodam alio Rege infideli, nomine Setrico, conjuraverat. Sed prælio victi sunt, & Tor-

Order. lib. 5.

c. 43.
Act. Arch.
Roth. to. 2.
Anal. p. 437.

mundus vita exutus. Ceterum Archiepiscopus Rotomagensis Rem Christianam non promovebat. Erat is Hugo, S. Dionysii monachus, quem Dux Guilielmus insigni Ecclesiæ præfecerat anno 942. virum quidem natalibus illustrissimum, sed qui non sine Monastici Ordinis ingenti probro libidini usque adeo indulgit, ut ei nefandæ pellices ex Sacri-lega stupri consuetudine communes liberos non paucos pepererint. Præterea Bona Ecclesiæ suæ pessumdedit, & Rudolpho fratri suo, viro potentissimo, agros maximi pretii ad Ecclesiam Archiepiscopalem pertinentes donavit. Sedem vero Rotomagensis annis quadraginta septem tenuit, nec ante annum nongentesimum

simum octogesimum nonum e vita mi-
gravit. Sæculum X.
A. C. 943.

§. XXVIII.

S. Odo Cantuariensis.

In Anglia Plegmundo Archiepiscopo
Cantuariensi, postquam illam Eccle-
siam rexisset annis triginta quatuor, cir-
ca annum nongentesimum vigesimum se-
cundum fatis functo, successit Athelmus,
qui annis tribus sedit. Athelmo suffe-
ctus est anno 925. Wulfelmus, & huic
iterum anno 925. S. Odo seu Odo. Is
patrem habebat virum nobilem ex gen-
te Danorum in Anglia degentem, qui
cumprehendisset, filium in Religio-
nem Christianorum propenso esse ani-
mo, eum ab invisibilibus sibi Sacris abstrahere
totis viribus conabatur, nec ferre pote-
rat, si vel Jesu Christi nomen pronun-
ciantem audiebat. Nihilominus Odo
Adolescens Ecclesias frequentabat, & do-
ctrinam in iis perceptam domum rever-
sus referebat. Quare Pater affectu ge-
nitoris abjecto, eum exheredem esse edi-
tis literis voluit. Tunc vero Odo gau-
dens, quod propter Deum spes resque
suas in hac vita amitteret, relictis pa-
rentibus, translatus in domum Athelmi,
qui in Regia Alfredi inter potentissimos
piissimosque Proceres versabatur, eidem
obsequia suæ ætati congrua præstabat.

S 2

Athel-